

Vaskrsli Gospod

PRVI DEO: OPŠTI PREGLED

Ključni tekst: Marko 16,14-16

Središte proučavanja: Marko 16

Uvod: Marko 15 se završava tako što naglašava doprinos uglednog člana izrailjskog društva, koji svoj život i sredstva stavlja na raspolaganje Božjeg carstva kada Isus umire. Isusove sledbenice takođe izražavaju svoju spremnost da učestvuju u pogrebnim obredima svog Spasitelja. Pitanje, onda, glasi: Gde su učenici? Kako su reagovali na Isusovu smrt? I kako su reagovali na vest o Njegovom vaskrsenju? Marko njima posvećuje posebnu pažnju na kraju Jevanđelja. On takođe spominje posebna uputstva koja im Isus daje u svom nalogu da propovedaju jevađelje celom svetu.

Teme: Teme za ovu sedmicu obuhvataju diskusiju o iskustvu učenika u vezi sa njihovim verovanjem u Isusa Hrista kao vaskrslog Gospoda. Naše proučavanje biće podeljeno na dva dela:

1. *Važnost i uticaj verovanja.* Ovaj deo ispituje nespremnost učenika da poveruju u Isusovo vaskrsenje i kako, na kraju, Isus razoružava njihove sumnje i jača njihovu veru.
2. *„Idite po svemu svijetu“.* Ovaj deo obuhvata Isusov veliki nalog dat učenicima, kao i obim njihove misije i cilj jevađelja.

DRUGI DEO: KOMENTAR

Važnost i uticaj verovanja

Isusova smrt bila je potresna za Njegove sledbenike. Iako je proročanstvo to preteklo, i iako ih je Isus već upozorio na nevolje sa kojima će se suočiti pre smrti, unapred usvojena mišljenja učenika o Mesiji sprečila su ih da shvate potpuni smisao Isusovih reči, i na taj način ih ostavila nepripremljene za njihov uticaj.

Neposredno posle raspeća, učenici su pokazali da još uvek nisu shvatili božanski plan, ili su, u najmanju ruku, zaboravili Isusove reči, koje bi im bile uteha u njihovoj žalosti. Dakle, Marko kaže da „plakahu i ridahu“ (Marko 16,10) nakon Isusove smrti.

Možemo sa pitati, sa dobrim razlogom, da li su Isusovi učenici i bliski prijatelji uopšte razumeli svrhu Njegove smrti. Pošto najverovatnije nisu imali jasno poimanje o njenoj svrsi, nije teško shvatiti zašto su odbili da poveruju da je Isus ustao iz mrtvih. Ova poslednja misao je istaknuta u prvom delu 16. poglavlja Jevanđelja po Marku, središtu naše poslednje lekcije.

Kao prvo, u tekstu Marko 16,6-8 anđeli javljaju ženama da je Isus vaskrsao. Potom, anđeli ohrabruju žene da objave radosnu vest. Međutim, „*nikom ništa ne kazaše, jer se bojahu*“ (Marko 16,8, dodat naglasak). Šta mislite da li su se žene možda uplašile da poveruju u zapanjujuću vest anđeoskih posetilaca?

U drugom prizoru, Isus se lično javlja Mariji Magdaleni, nakon čega „ona otide te javi onima što su bili s Njim, koji plakahu i ridahu. I oni čuvši da je živ i da Ga je ona vidjela ne vjerovaše“ (Marko 16,10.11). Marija je prenela poruku, ali njeni slušaoci nisu bili spremni da poveruju u radosnu vest.

Treći prizor opisuje uporno neverovanje koje je vladalo među učenicima. Marko opisuje ovaj prizor na sledeći način: „A potom javi se na putu dvojici od njih u drugome obličju, kad su išli u selo. I oni otišavši javiše ostalima; i *ni njima ne vjerovaše.*“ (Marko 16,12.13, dodat naglasak)

Zanimljivo je da Isus nije upotrebio nekog iz svog užeg kruga da objavi vest o svom vaskrsenju. Vest im je bila prenet preko žene i druge dve osobe koje nisu bile deo Njegovih jedanaest izabranih učenika.

U četvrtom prizoru, Isus se lično javlja učenicima. „A najposlije javi se kad njih jedanaestorica bijahu za trpezom, i prekori ih za njihovo nevjerje i tvrđu srca *što ne vjerovaše onima koji su Ga vidjeli da je ustao.*“ (Marko 16,14, dodat naglasak)

Zašto učenici nisu bili voljni da poveruju? Učenici su imali, kao i mnogi u Izrailju, pogrešnu zamisao o Božjem carstvu. Luka jasno beleži prirodu ove uvrežene zablude njihovim sopstvenim rečima: „A mi se nadasmo da je On onaj koji će izbaviti Izrailja; ali svrh svega toga ovo je danas treći dan kako to bi.“ (Luka 24,21) Šta učenici misle pod rečima „izbaviti Izrailja“? Grčka reč za „izbaviti“ je *lytroō*, čije je osnovno značenje „osloboditi od ugnjetavanja“ (Danker, et al., *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, p. 606). Dakle, Isusova smrt je za učenike značila smrt njihovih zemaljskih težnji, jer su razumevali iskupljenje u smislu oslobađanja od rimskog tlačenja.

Kao što smo ranije videli tokom tromesečja, Marko počinje svoje Jevanđelje kazujući da „iziđe vrijeme i približi se carstvo Božije“; prema tome ljudi treba da se „pokaju i *veruju u jevanđelje*“ (Marko 1,15, dodat naglasak). Nažalost, na kraju izveštaja Jevanđelja po Marku (Marko 16), ljudi i dalje nisu verovali u svom srcu. Ovi ljudi nisu bili sveštenici, niti vođe Izrailja, niti rimski upravitelj. To su bili Isusovi učenici.

Zanimljivo je zapaziti da Luka takođe beleži događaj o dva učenika na koji se upućuje u tekstu Marko 16. U Lukinom izveštaju njih dvojica u početku ne veruju u vest vezanu za Isusovo vaskrsenje. Međutim, u Markovom jevanđelju, dva učenika su prikazana među onima koji veruju u vaskrslog Isusa. Kako se ova promena od neverovanja do vere dogodila? Šta je Isus učinio da bi im pomogao? Luka dodaje nešto u svom izveštaju što Marko ne

uključuje u svoj. Isus kori učenike zbog njihovog neverovanja i tvrdog srca (Marko 16,14; uporediti sa Luka 24,25); ali odmah nakon ukora, Isus ih prosvetljava postavljajući im retoričko pitanje: „Nije li to trebalo da Hristos pretrpi i da uđe u slavu svoju? I počevši od Mojsija i od sviju proroka kazivaše im što je za Njega u svemu Pismu.“ (Luka 24,26.27) Kakvo su intenzivno proučavanje Biblije učenici morali imati tog dana! Od 1. Mojsijeve do poslednje knjige jevrejske Biblije, kroz celo jevrejsko Pismo, Isus je tumačio mesijanska proročanstva svojim dvama učenicima.

Elen Vajt dalje objašnjava uputstva koja je Isus kasnije dao svojim učenicima pre svog vaznesenja. „Pre nego što je ostavio svoje učenike, Hristos je jasno prikazao prirodu svoga carstva. Podsetio ih je na ono što im je ranije govorio o njemu. Izjavio je da Njegova namera nije bila da na ovome svetu uspostavi zemaljsko, već duhovno carstvo. On ne treba da vlada kao zemaljski car na Davidovom prestolu. Opet im je otvorio Svete spise, ukazujući da je sve ono kroz šta je prošao, bilo određeno na nebeskom savetu između Oca i Njega. Sve su to prorekli ljudi nadahnuti Svetim Duhom. Rekao je: Vidite da se zbiljo što sam vam otkrio da će Me odbaciti kao Mesiju. Obistinilo se sve što sam rekao o poniženju, koje sam morao pretrpeti i smrti kojom ću umreti. Trećeg dana ponovo sam ustao. Istražujte Pisma mnogo marljivije pa ćete uvideti da se u svemu ispunilo ono što su proročanstva otkrivala o Meni.“ (*Čežnja vekova*, str. 820. original)

„Idite po svemu svijetu“

Nakon što su se učenici susreli sa svojim vaskrslim Gospodom, njihovo iskustvo nevere bilo je preobraženo u aktivnu veru. Oni su, zauzvrat, postali živi Isusovi svedoci, Onoga koji je vaskrsao. Sada se učenici više nisu plašili; umesto toga bili su voljni da putuju daleko i kažu drugima da „zaista ustade Gospod... I oni kazaše što bi na putu, i kako Ga poznaše“ (Luka 24,34.35). Isus im kasnije nalaže: „Idite po svemu svijetu i propovjedite jevanđelje svakome stvorenju.“ (Marko 16,15) Prema tome, jevanđelje bi trebalo propovedati ne samo u Izrailju, već ga treba odneti „tja do kraja zemlje“ (Dela 1,8). Komentarišući o Velikom nalogu, Elen Vajt beleži: „Međutim nalog: 'Idite po svemu svetu' ne sme da se izgubi iz vida. Pozvani smo da podignemo svoj pogled prema predelima s druge strane. Hristos je porušio zid razdvajanja, predrasudu o podvojenosti među narodima i poučio o ljubavi prema celoj ljudskoj porodici. On podiže ljude iz uskog kruga, koji određuje njihova sebičnost; On ukida sve međe i veštačke razlike u društvu. On ne pravi nikakve razlike između suseda i stranaca, prijatelja i neprijatelja. On nas uči da svaku nevoljnu dušu smatramo svojim bratom, a svet svojim poljem rada.“ (*Čežnja vekova*, str. 823. original)

Učenicima je naloženo da svedoče o svojoj veri drugima. Cilj jevanđelja je, prema Marku, stvarati i krštavati vernike. Iz tog razloga, objavljuje se jevanđelje o carstvu (Marko 1,14). Prihvatanje Božjeg carstva u srce i Isusa kao svog Spasitelja i Cara suštinski je važno za spasenje i da bismo bili

sačuvani od osude (Marko 16,16). Ko god veruje u Njega „ima život u ime Njegovo“ (Jovan 20,31).

TREĆI DEO: PRIMENA U ŽIVOTU

Kao oni koji veruju u Hrista, kako možemo izbeći uvrežene zablude o Bogu i spasenju koje vode u pogrešno iskustvo? Zamolite učenike da pročitaju sledeći savet dok razmišljaju o postavljenom pitanju: „Hristos je obrazlažujući proročanstva svojim učenicima, dao pravo saznanje o tome zašto je došao među ljude. Njihova iščekivanja Mesije, koji treba da zauzme presto i carsku vlast u skladu sa željama ljudi, bila su pogrešna. To se ne bi uskladilo sa pravilnim shvatanjem Njegovog spuštanja sa najvišeg na najniži položaj koji se može zauzeti. Hristos je želeo da pojmovi Njegovih učenika u svakoj pojedinosti budu čisti i istiniti.“ (*Čežnja vekova*, str. 799. original)

Da li ste razmišljali o tome da služite u misionom polju daleko od doma? Šta vas je sprečilo, ukoliko vas je nešto sprečilo, da se tome posvetite? Ili da li ste želeli da započnete misioni projekat ali ste osećali strah da to učinite? Kakvi strahovi vas sprečavaju da idete napred? Molim vas pročitajte sledeće obećanje iz nadahnutog pera: „Hristos je tako svojim učenicima dao nalog. On je izvršio potpunu pripremu za nastavljjanje dela i lično preuzeo odgovornost za njegov uspeh. Sve dotle dok slušaju Njegovu reč i rade povezani sa Njim, oni ne mogu doživeti neuspeh. Idite svim narodima, naložio im je. Idite do najudaljenijih krajeva Zemlje, ali znajte da ću tamo biti sa vama. Radite u veri i poverenju, jer vas nikada neću napustiti.“ (*Čežnja vekova*, str. 822. original)

Možda ste već uključeni u misioni projekat u obližnjoj zajednici. Ako je tako, šta je vaš projekat i sa kakvim izazovima se suočavate? Kako vas poslednji citat motiviše u vašoj službi? Kakvu nadu i snagu vam pruža?